

comes to everyone's
benefits enjoyed by
immediate answer is
tion, FBT is a tax
type benefits or perks.

law creates a certain amount of initial
confusion, which then mires the entire law
in controversy and litigation. The proposed
legislation in its current form is going
to lead to a situation of confusion, harass-
ment, corruption, evasion and litigation. It
may lead to high paranoia but then at

bringing
read, we
est tax-
already
equally
a extinc-
treasures,
30s. will
ody say

चमत्कार चिन्तामणि of श्री
नारायण भट्ट with the Commentary
प्रथदीपिका of देवस चर्मेश्वर
मालवीय - Published by बंगाली
साहू at सत्यनारायण प्रेस. ~~1000~~
leaves lithoprint edn.,
Benares, 1955 Vikram era

35

ADVOCATE

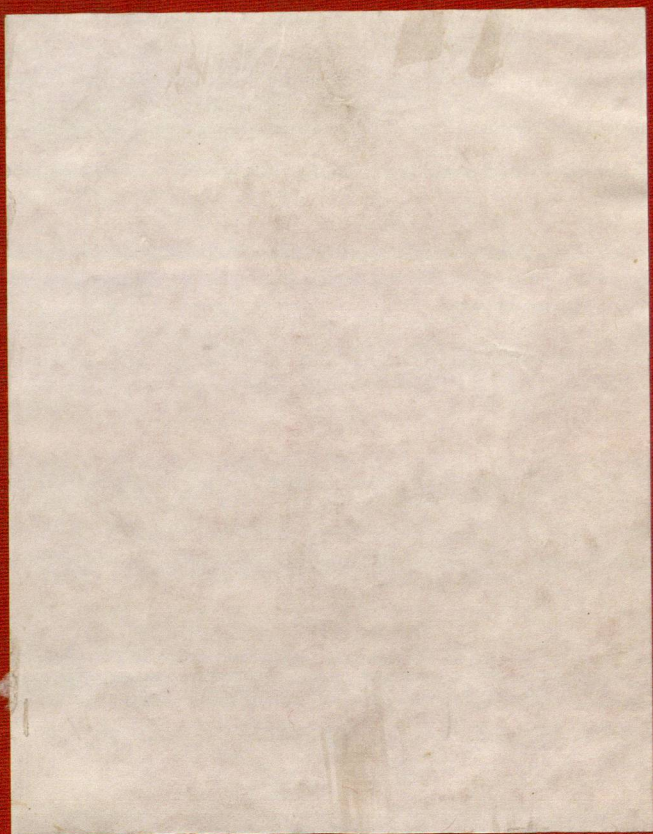
as well, in that death is
the inevitable and final
possibility of all the
myriad possibilities that
make us what we are.
Melancholic fatalism?

2910-8007

91

Bill No. 3/07-08

CONVERSATIONS WITH READERS
Flag Protocol
infusion

॥ अथ च मत्कारचिन्तामणिटीकासहितप्रारंभः ॥

नारायणाय नमः ॥ भक्ति योगिनामप्यगम्यं भजे हं मुकुन्दं च न श्यामवर्णं ॥ २ ॥ ॥
संप्रवर्ति १ अथ जगत्कुण्डलिकायां जातकोक्तशुभाशुभभावफलज्ञानाय चमत्कारचिंतामणिं विवक्षुर्नारायणार्थः प्राशंसि
तनिर्विघ्नपरिसमाप्त्यर्थं श्रीकृष्णप्रणामरूपं मंगलमाचरन् शिष्यशिक्षायै निवध्नाति अत्रास्मिन् ग्रंथप्रारंभसमये नारायण
नामाचार्यो हं लसच्छोभतीतवर्णं पट्टांबरं यस्य तं घनं मेघमिव विद्युताविद्युद्रूपयाराधयामि लिङ्गितं कृष्णचन्द्रमिवाल्हादकश्रीकृ
लसत्पीतपट्टांबरं कृष्णचन्द्रमुदारधया लिङ्गितं विद्युतैश्च घनं संप्रणम्यात्र नारायणो हं चमत्कारचिं
तामणिं संप्रवक्ष्ये १ कणत्किं किणीजालकोलाहलाढ्यं लसत्पीतवासोवसानं चलंतं यशोदांगणे
योगिनामप्यगम्यं भजे हं मुकुन्दं च न श्यामवर्णं ॥ २ ॥ ॥

नंग्रंथं संप्रवक्ष्ये सम्यक् प्रकारेण रचयामीत्यर्थः १ पुनर्बालगोविन्दभजनपूर्वकं पूर्वोक्तं मुकुन्दं प्रकटयति क्लृप्तः शब्दायमान
स्य किं किणीजालस्य कटिबद्धसुद्रघटिकासमूहस्य कोलाहलेन भूणत्कारेणाढ्ययुतं तच्छब्देन मानसं बालसत्पीतवासोवसा
नं शोभमानं पीतांबरं धारयंतं योगिनामप्यगम्यं प्राप्नुमशक्यमपि यशोदांगणे चलंतं गच्छंतं घनवत् श्यामवर्णं कृष्णरूपं मुकुन्दं
अहं भजे योगिभिरप्राप्यं यशोदांगणे पर्यटंतं श्रीकृष्णमनसा स्मरामीति स्वमहद्भाग्यातिशयोक्तिः ॥ २ ॥ ६ ॥ ॥

अथ सप्रयोजनं ग्रंथं विशिनष्टि महान्वो धो ज्ञानं यस्मात्तच्चतुर्लसमितं ज्योतिः शास्त्रमुच्चैरेव प्रमथ्येव सम्यग्विचार्य विद्वज्जनानां दै
वज्ञानात्मानं दहेतोः सुखार्थं परं श्रेष्ठं युक्तिभिः पदलालित्यैरम्यं सुंदरं संक्षिप्तशब्दमबहुविस्तरं भुजंगप्रयातैर्भुजंगप्रयातं भवे
द्यैश्चतुर्भि रितिलसणकभुजंगप्रयाताख्यं चंदोभिः प्रबंधं च मत्कारचित्तामणिरूपं करोमि लहृजी हायठे सो विलहृ इति पिग
लोक्तत्वादाद्येच्छन्दोभंगः शं कनीयः चतुर्लसकं ज्योतिषं भूभेरिदमित्येवं वा प्रथमं पादः पठनीयः ॥ ३ ॥ अथ ग्रहभावफलं कथया

चतुर्लसज्योतिर्महान्वो धमुच्चैः प्रमथ्येव विद्वज्जनानं दहेतोः परं युक्तिरम्यं सुसंक्षिप्तशब्दं भुजंगप्रया
तैः प्रबंधं करोमि ३ नचेत्खेचराः स्थापिते किं भवन्केन चेत्स्यष्टगाः स्थापितेः किं ग्रहेन्द्रैः अभावोदितस्य
ष्टताकात्रहेतुः फलैरेव पूर्वब्रुवेतानि तस्मात् ४ तनुस्थारविस्तुंगयस्थिं विधत्ते मनः सतपद्धारदापादवर्गात्

मोतिप्रतिजानीतेनेति भवचक्रस्थाः खेचराः ग्रहानचेत्स्थापिते भवचक्रे राशिमंडले किं न किंचित्फलमित्यर्थः तथा ग्रहा अपि
स्यष्टगादृग्गणितसाधितानचेत्स्थापिते ग्रहेन्द्रैः किं अभावोदिताभावस्य स्थीकृतं विना साधिता ग्रहस्य ष्टतापिकाचन किञ्चि
त्करेत्यर्थः तस्मादादौ स्यष्टाः खेचरास्तन्वादिभावा असाध्या इति भावः अथ ग्रहभावस्य स्थीकरो हेतुः प्रयोजनमुच्यते इति
शेषः यतः फलैरेव जतोः सर्वज्ञायते तस्मात्तानि ग्रहभावफलानि ब्रुवे कथयामि ४ तन्नादौ रवेः तन्वादिभावफलानि कथयति

च. चि.

यस्य तनुस्योत्पन्नस्यैव विस्तृतगयस्त्रिमुञ्चस्वरूपं विद्यते दारिद्र्यादवर्गीतस्त्रीपुत्रादिसमूहात् मनः संतपेत् संतापं प्राप्नुयात् वात
पित्तेन वायुयुतपित्तेन वपुः शरीरं पीड्यते तथा सपुरुषः पर्यटनदेशांतरं गच्छन् नित्यं निश्चितं ह्रासवृद्धिम् धनन्यूनाधिकत्वे प्रया
ति प्राप्नोति ५ अथ द्वितीयभावस्य रविफलं यस्य नरस्य लग्नभावकं डलिकायां धने लग्ना द्वितीयस्थाने मानुः सूर्यः सपुरुषो भाग्याधि
कः श्रेष्ठभाग्यः स्यात् चतुष्पात् सुखं गजाश्वादि सौख्यं लभेदिति शेषः च पुनः स्वद्रव्यं सद्वाये याति गच्छति धर्मादिविषये व्ययं कुर्यात्

वपुः पीड्यते वातपित्तिनित्यं सर्वे पर्यटनं ह्रासवृद्धिं प्रयाति ५ धने यस्य मानुः सभाग्याधिकः स्याच्चतुष्पात्
सुखं सद्वाये स्वचयाति कुटुंबे कलिर्जायया जायते पिक्रियानिष्फला याति लाभस्य हेतोः ६ तृतीये पदाऽहर्मणिर्ज
न्मकाले प्रतापाधिकं विक्रमं चातनोति तदा सोदरे स्तप्यते तीर्थचारी सदारिद्र्यः संगरे शनरेशात् ॥ ७ ॥

दिति भावः जाययानिमित्तभूतया कुटुंबे स्वबंधविषये कलिः कलहो जायते भवेदित्यर्थः तथा लाभस्य हेतोः प्रागः गल्भ्याल्लियापि
निष्फला याति कृतोपियत्ना दुद्यमः स्वाहंकारेण निष्फलं स्यादित्यर्थः ॥ ६ ॥ अथ तृतीयस्थरविफलं जन्मकाले तृतीयो यदा
अहर्मणिः सूर्यस्तदा सपुरुषः प्रतापोधिको यस्मिन्नेता दृशं विक्रमं पराक्रममातनोति च पुनः सोदरे भ्रीतभिस्तप्यते संतापमा
प्नुयात् तीर्थचारी तीर्थगमनशीलो भवेत् संगरे संग्रामे सदारिद्र्यः शत्रुनाशस्तथानरेशात् नृपात् शंकल्याण स्यात् ॥ ७ ॥

रामः

अथचतुर्थभावफलंतुरीयेसुखभावेदिनेशेसूर्येविद्यमानेजनोमनुष्योऽतिशोभाधिकारादतिशयितोयोशोभाधिकारेद्रव्येशेक
मान्यतारूपस्तस्माद्धेतोर्वंधुतःस्वजनेभ्यःकिमुतान्यभ्यःविग्रहंकलहंतथाविपक्षाहवेशनुसंग्राममानभंगमतुलेमभद्र
माप्नोतिप्रवासीविदेशगमनशीलोभवेत्तथातस्यचेतोमानसंकदाचिन्नशान्तिर्भजेत्सदाव्याकुलःस्यादित्यर्थः॥८॥अ
थसुतभावफलंभास्करेसुतस्थानगेपंचमेसतिनरःपूर्वजापत्यतापीपूर्वजस्यप्रथमजातस्यापत्यस्यपुत्रस्यतापीताप

तुरीयेदिनेशेतिशोभाधिकाराज्जनःसंलभेद्विग्रहंवंधुतोपिप्रवासीविपक्षाहवेमानभंगंकदाचिन्न
शान्तंभवेत्तस्यचेतः८ सुतस्थानगेपूर्वजापत्यतापीकुशाग्रामतिभास्करेमंत्रविद्यःरतिर्वचनेसंचको
पिप्रमादीमृतिःक्रोडरागादिजाभावनीया९ रिपुध्वंसकृद्भास्करेयस्यषष्ठेतनोतिव्ययंराजतोमित्रतावां

वांस्तन्मरणच्छोकंततोदुःखंप्राप्नुयादित्यर्थमंत्रविद्यायस्येति स आगमवेतानीतिशास्त्रज्ञोवाप्रमादीअसावधानःसंचकोद्रव्य
संचयकृद्देवदित्यर्थःतथातस्यमतिर्विद्विःकुशाग्रामतिसुष्मवस्तुविचारिणीवंचनेपुरुषप्रतारणेरतिःप्रीतिःक्रोडरागादिजा
कुक्षिवाधिभवामृतिर्भोवनीयाज्ञेयेतिसर्वत्रान्वयः९ अथषष्ठभावफलंयस्यषष्ठेरिपुभवेनेभास्करःसरिपुध्वंसकृच्छत्र
पातीस्यात्तथाराजतोराजदंडनिमित्तानिमित्रतोमित्रकार्यहेतोर्वाव्ययंद्रव्यसंपन्नोति कुर्यात्तथाप्रयाणेयात्रायानिषादेभिः

विं.

3

त्वेर्हेतुर्भिर्विषादं दुःखं करोति मार्गं चौरकृतं लुब्धनवशाद् दुःखं प्राप्नुयादित्यर्थः मातुः कुले मातृवंशे तथा चतुष्पादतोऽप्यादिष्व
पद्विपत्तिः अथवा मातृकुल्यद्वाहनपतनाच्छिप्युष्पादाद्वा दुःखं भवेदिति शेषः अस्मिन्माख्याने कुलादिनिपाठः १० अथ
सप्तमरविभावफलं यदाद्युनाथः सूर्यः दूनं जातः सप्तमगस्तदानरस्यप्रियातापनं स्त्रीलेशः पिण्डपीडाचक्षुशरीरकं चिंता
तत्पदार्थात्तामिमनोवाकलत्वं क्रये वस्तु संग्रहे विक्रये गृहीतवस्तुद्रव्यविनिमये तु च्छलब्धिः स्वल्पलाभो भवेत् तथा प्रतिस्पर्द्ध

कुले मातुराय चतुष्पादतो वा प्रयाणे निषादेर्विषादं करोति १० युनाथो यदा दूनं जातो नरस्य प्रियातापनं
पिण्डपीडाचक्षिंता भवेत्तु च्छलब्धिः क्रयेऽपि प्रतिस्पर्द्धयानैति निद्रां कदाचित् ११ क्रियालं पटं त्वष्ट्रमेक
सृभाजं विदेशीयदारा नमजे द्वाप्यवस्तु वसुक्षीणता दस्युतो वा विलं वा द्विपद्गुह्यजाभानुसृग्रं विधत्ते १२

या प्रतिबारीर्ष्यया कदाचिन्ननिद्रामेति न लभेदित्यर्थः ११ अष्टमभावफलं अष्टमे मृतिभावे भानुग्रहे क्रियालं पटं व्यव
हारेऽतिवधूर्तमतएव कसृभाजं लेशिनं विधत्ते करोति तथा विदेशीयदारा नृगणिकादिकाः अथवा वस्त्वभस्यम
पिभजेत् दस्युतश्चोराद्वेतोर्विलं वा दार्थाज्जंतोर्विलं वा दार्थाज्जनालस्याद्वा वस्तुक्षीणता द्रव्यहीनता गुह्यजाविष
त्परस्त्रीकृतेन्द्रियविषयकवातादिजन्यलेशश्चाष्टमे खौस्यादित्यन्वयः १२ ॥

अथ नवमभावफलं दिवानायके सूर्ये कोणयाते नवमस्ये सनरोऽनिच्छयामनोभाव रहितया तपश्चर्यया क्रियातुंगता क्रियाश्रेष्ठत्वं
तापकव्यवहारेण तुंगता पूज्यता प्रयातिदा भिकत्वेपि लोकमान्यः स्यादिति भावः तथा सोदरेण भ्रात्रा हेतुभूतेन षतप्रः स्यात्
तो वृष्टता परदोहत्वमन एव चिंता विरामः शान्तिरस्ये चेतो नैवाप्नोति अत्र कोणशब्देन त्रिकोणं विवक्षितं वेदितव्यमित्यर्थः १३
अथ दशमभावफलं यस्य दशमे प्रयातः स्थितोऽशुमान् सूर्योऽस्य नरस्य जनन्याः मातुर्यो तनारोगोद्भवं क्लेशं आतनोति वि

दिवानायके दुष्टता कोणयाते नचाप्नोति चिंता विरामोस्ये चेतः तपश्चर्ययानिच्छयापि प्रयाति क्रियातुंगता त
प्यते सोदरेण १३ प्रयातोऽशुमान् यस्य मेषूरणेऽस्य श्रमः सिद्धिदो राजतुल्यो नरस्य जनन्यास्तथा यातनामात्तं
नोति क्लमः संक्रमेद्वल्लभे विप्रयोगः १४ रवौ संलभेत्संचलाभोपयाते नृपद्वारतोरजमुद्राधिकारात्प्रता
पानलेशत्रवः संपतंति श्रियो नेकधा दुःखमंगोद्भवानाम् ॥ १५ ॥

स्तारयति तथा अस्य श्रमः पराक्रमो राजतुल्यः सिद्धिदो नृपोद्यभवत्सर्वार्थसाधकः स्यादित्यर्थः वल्लभेः प्रिये मित्रपुत्रकलत्रा
दिभिर्विप्रयोगः ततः क्लमो ग्लानिः संक्रमेत्संभवेदिति तात्पर्यार्थः १४ अथैकादशस्यार्ककफललाभोपयाते भावगे रवौ स
नरो नृपद्वारतः स्वद्रव्यं राजदत्तमुद्राधिकारादनेकधा श्रेयोमजाश्वादि संपदः श्रेयो लभेत् किंच प्रतापानलेशत्रवः संपतंति

च. वि. माधिकारदर्शनेन संतप्ताः स्वरितिभावः तथा गोद्वानामपत्यानां दुखं च संलभेदित्यनेनान्वयः १५ अथ द्वादशस्थार्कफलं द्वादशे
गतोऽसौ रविनेत्रदोषं मंददृष्टिं पितृव्यापदः पितृव्यभवक्लेशं करोति तथा विपश्चाहवेशत्रुसंगरेजयश्रीः लब्धुमिच्छया स्थि
तिरेकत्रावस्थानं अध्वप्रदेशे मार्गे हानिः क्षतिर्जायते भवेत् तथा देहदुःखं लीयते नश्यति आगत्य पतेद्वा यथा नुभवं व्याख्ये
यं पितृव्येत्यादौ अध्वप्रदेशे पितृव्यापदः पितृव्यमरणं तल्लुठनाद्वा हानिः स्यादित्यर्थः १२ अथ चंद्रस्य तन्वादिद्वादशफला

रविर्द्वादशेनेत्रदोषं करोति विपश्चाहवेशजायतेऽसौ जयश्रीः स्थितिर्लिप्सया लीयते देहदुःखं पितृव्याप
दो हानिरध्वप्रदेशे १६ इति रेवस्तुन्वादिभावफलं विधुर्गोशकुलीराज १ गः सन्वपुस्थो धनाध्यक्ष
मानन्दलावण्यपूर्णविधत्तेऽधर्मक्षीणदेहं दरिद्रं जडं श्रोत्रहीनं नरं शेषलग्ने १ हिमांशे वसुस्थानगे धान्य
लाभः शरीरेति सौख्यं विलासो गनानां ॥

न्याह विधुश्चंद्रो गोशकुलीराजगोष्ठकर्करं मेघस्थः सन्वपुस्थो लग्नगे धनाध्यक्षं धनाधिकारिणं आनंदलावण्यपूर्णम् ॥
प्रमोदनैपुण्ययुक्तं शेषलग्ने कथितान्यराशे अधर्मधर्मरहितं क्षीणदेहं मंदवीर्यं दरिद्रं धनहीनं जडं मूकं मतिहीनं वा श्रो
त्रहीनं वधिरं नरं विधत्ते करोति १ हिमांशे चंद्रे वसुस्थानगे द्वितीयस्थानगे शरीरेऽति सौख्यं अंगनानां स्त्रीणां विलासः
क्रीडाकुटुंबे त्ववंधुषु तुच्छारतिः अल्पप्रीतिर्जायते भवेत् तथा दर्शनेन तस्मिन्पुरुषे दृष्टे देवा गनापि च ॥ १॥

शंयातिकिमुतान्ययोषित् अतिसुंदरः स्यादिति भावः २ विधौ विक्रमे तत्तौ ये दौ विक्रमे णोद्यमेन विजितं धनमेति प्राप्नोति भा
मिन्या सुंदरस्त्रियारंजितो लोभ्यमानो पितृपत्नी धर्मिणो वै जयं त्या धर्मध्वजित्वेन प्रतापो ज्वलो यशः शोभितश्च भवेत् तथा तस्य
साहजं भ्रातृभवं सर्वं सुखं कियच्चिंतयेद्दुःखं भवेदित्यर्थः ३ वंधुगश्चतुर्थश्च त्रिजन्मा चंद्रो यदा न दापुरुषो वांधवैः सौख्यं सुत
स्त्री गणा तु त्रकलत्रसमूहात्सम्यक् कृतोषं संतोषं सदैव नृपद्वारसर्वाधिकारी राजद्वारसर्वकार्यकृती आदिमे प्रथमे वयसिता दृशं नो व

कुटुम्बे रतिर्जायते तस्य तुच्छा वंशं दर्शने याति देवा गनापि २ विधौ विक्रमे विक्रमे णोति विजितं तपस्वी भवे
द्भामिनी रंजितोपि कियच्चिंतयेत्साहजं तस्य शर्म प्रतापो ज्वलो धर्मिणो वै जयं त्या ३ यदा वंधुगो वांधवै रत्रि
जन्मानृपद्वारसर्वाधिकारी सदैव वयस्यादिमे ता दृशं नैव सौख्यं सुतस्त्री गणा तोषमायाति सम्यक् ४ यदा पं
चमोयस्य न सत्रनाथो ददातीह संतानं संतोषमेव मतिं निर्मलं रत्नलाभं च भूमिं कुसीदेन नानाप्रयोगावसा
यात् रिपौ राजते विग्रहे णापि राजा जितास्तेपि भूयो विधौ संभवन्ति ॥ याति प्राप्नोति सर्वाधिकारोपि मद्दोद्वगवानिति भा

वः ४ यस्य जन्मानि पंचमोपदानसत्रनाथो विधुरस्मै संतानं तोषं निर्मलं मतिं रत्नलाभं भूमिं शत्रुवसिति मपि ददाति तथा कुशीदेन काला
नरव्यवहारेण यो व्यवसाय एव व्यवसाय उद्यमस्तस्मान्नानाप्रयोगवहुवस्तुलाभाः स्युरिति शेषः ५ रिपो शत्रु भवने विधौ रतिराजविग्रहे णापि

क्रि
ति

च. चिं. लस्तेजसाकांतियुतः सन् राजते शोभते तेऽरसा राजवोजिताः परातिता अपि भूरिशो बहुधा तदग्रे निष्पन्ना अपि प्रतिभा अपि भूयः पुनः संभव
 ५ तिनया मातरि शीलमस्यास्तीति सतद्वा दृशो न स्यादिति शेषः ६ सप्तमेशीतरश्मिर्दीर्गशस्त्रीमुखं अर्थवाणिज्यतो विदेशग्राण
 राद्धनित्वमपि ददेत् कृष्णपक्षे तु स्त्रीजने रतिं तद्वाषणाद्या सक्तिं ननु तत्सुखं मिष्टभुक्कुलुब्धचेता मिष्टभुक्कुलुब्धचेतो यस्य स ह्यशो दुर्व
 लोपि पक्षामिभूतः शत्रुभिः परजितो भवेदिति शेषः ७ तस्य मेहे भेषजीभिर्बज्जो वैद्यानामिषं सभाक्ताय मुद्गोदकानि पचेत् ज्वराद्य
 तदग्रे रयोनिः प्रभाभूय सोऽपि प्रतापो ज्वलो मातृशीलौ नतः इत् ६ ददेद्द्वारं सप्तमेशीतरश्मिर्धनित्वं भ
 वेदध्ववाणिज्यतोऽपि रतिं स्त्रीजने मिष्टभुक्कुलुब्धचेताः कृशः कृष्णपक्षे विपक्षामिभूतः ७ सभाविद्यते भेषजी तस्य
 मेहे पचेत् कर्हिचित् काथमुद्गोदकानि महाव्याधयो भीतयो वारिभूताः शशीलैश्च कृतसंकटान्यष्टमस्थः ८ तपो
 भावगस्तारकेशो जनस्य प्रजाश्च द्विजा वंदिनस्तं भवन्ति ॥ मिभूतत्वे सति तन्निवारणाय बहवो वैद्या यत्नवन्तः स्युरि
 ति भावः कर्हिचिद्धारिभूता जलनिदानं भवामहाव्याधराज रोगादयः भीतयो जलनिमज्जनभयानि संकटानि दुर्जनादि
 जनितवन्धनानि दुःखानि भवन्तीत्येव लेशकृत्कष्टकारकः शशीयद्यष्टमस्थो विद्यते भवेदित्यर्थः ॥ ८ ॥ यस्य जन
 स्य तपो भावगो नवमस्थस्तारकेशश्च द्विजाः ब्राह्मणस्य ॥

त्रियविंशो वंदिनः स्तुतिपाठकाः प्रजास्तदितरजनः स्तुवंति गुणारेपं कुर्वन्ति यतो यो वनादेर्यो वनश्रुत्व धनत्वशीलमवहाणदिहेतो
तो भाग्याधिको भवत्येव तथा शरीरे सुखं साहसं मनः प्रागल्भ्यं च चंद्रवच्छेभनं अथवा कदाचिद्धर्मानं कदाचिद्धीयमानं भवतीत्य
नेनैवान्वयः ९ समुद्रां गजेन्द्राधिपुते चंद्रे खगे दशमे सति धर्मकर्मपुण्यकारि सन्वांधवेभ्यः सुखं नरेशादितो राजप्रभृतिजने
भ्यः शंकल्याणमपिनवीनांगनानां वैभवे प्रभुत्वे सुप्रियत्वं सुतरां वल्लभत्वम् तथा पुरोजातके प्रथमसुतेत्यसौ ख्यं यद्वा पुरोजाय

भवत्येव भाग्याधिको यो वनादेः शरीरे सुखं चंद्रवत्साहसं च ९ सुखं वांधवेभ्यः खगे धर्मकर्म समुद्रां
गनेशनरेशादितोऽपिनवीनांगनानां वैभवे सुप्रियत्वपुरोजातके सौख्यमलं करोति १० लभेद्भूमिपादिंदुना
लाभगेन प्रतिष्ठाधिकारं वराणि क्रमेण श्रियो यस्त्रियोऽंतःपुरे विश्रमंति क्रियावैकृती कन्यका वस्तु
लाभः ११ शशीद्वादशेशशत्रुनेत्रादिचिंताविचिंत्यः सदा सद्द्वयं यो मंगलेन ॥

त्यास्तेषु स्वल्पं सुखं प्रयाति प्राप्नोतीत्यर्थः १० लाभगेनेकादस्येनेदुना चंद्रेण भूमिपाद्राजः सकाशात् क्रमेण प्रतिष्ठाधिकारं वराणि मान्यता
अथ सत्त्ववस्त्राणि लभेति अथांतःपुरे गृहमध्ये श्रियो धनानि स्त्रियो वनिता विश्रमंति स्थिरा भवन्ति तथा वस्तुभ्यो नानापदार्थेभ्यो लाभः
क्रियया वैकृती शूरकन्यका च भवेदिति शेषः ११ द्वादशेशशीचेत् शत्रुतोभयं नेत्रादेर्विकारेण ॥ ५ ॥ ॥ ३ ॥

च. चिं.
ई

चिंताविचिंत्याश्रयाभंगेन विवाहादिकार्येण सहायः शोभने कुटुंबादौ द्रव्यत्यागः पितृव्यादिमात्रादितः पितृव्यापितृभ्रातुरादिशब्दा-
नृतस्सुतवनितादिभ्यो मातुः सकाशोदादिशब्दान्त्यित् कुलजे भ्यश्चातर्मनसि विषादोदुःखं प्रियाल्पप्रियत्वं स्वल्पसंतोषत्वं तेषां तेषु विरागि-
त्वं भवेदिति शेषः च पुनः कामं मनोभिलषितं न प्राप्नोतीत्यर्थः १२ इति विद्युभावफलम् अथ भौमस्य तन्वादिभावफलं विलम्बजे-
भौमे सति दंडलोहाग्निभीतिः कलत्रादिघातः स्त्रीपुत्रनाशशिरोनेत्रपीडाफलानां कार्यसिद्धिर्विपाके परिणामे संदेव प्र-

पितृव्यादिमात्रादितो तर्हि विषादेन चाप्नोति कामं प्रियाल्पप्रियत्वं १२ विलम्बेन कुजे दंडलोहाग्निभीति-
स्तपेन्मामसंकेसरी किं द्वितीयः कलत्रादिघातः शिरोनेत्रपीडाविपाके फलानां संदेवोपसर्गः १ भवेत्तस्य
किं विद्यमानकुटुंबे धने गारको यस्य लब्धे धने किं यथात्रायते मर्कटः कंठहारं पुनः सन्मुखं को भवेद्वादभग्नः २
तिकार्यमुपसर्गो विघ्नो भवेदित्यग्निमेणान्वयः अतएव मानसंतपेत् तथापि द्वितीयः केसरी किं सिंहवदुद्यमी स्यादिति भावः
१ यस्य धने द्वितीयभावे अंगारको भौमो भवेत्तस्य विद्यमाने लब्धे धने वा सति कुटुंबे स्वजनविषये किं न किंचित्फल-
मित्यर्थः यथा मर्कटो वानरः कंठहारकेनापि कंठे समारोपितुं गुंजादिरचित्तहारं त्रायते रक्षति तथा सोपिकृपणे ध-
नं रक्षति न तद्धनं कदाचिदपि कुटुंबोपयोगाय भवतीति भावः तथा तस्य वादे ॥ ५ ॥

शम
ई

भग्नः पराजितः पुनर्भूयोपिविवादार्थं सन्मुखं कोपि भवेदतिमुखरतरः स्यादित्याशयः २ वाहुवीर्यं भुजवलंकृतः कृतावाहुलक्ष्मीः
स्वभुजोपार्जितं द्रव्यं सहोत्थव्यथा भ्रातृपीडकेन भण्यते कथ्यते केनापीत्यर्थः च पुनः तपश्चर्योपहासं जनहासः कथं तेषां स्यादेषां
मानवानां तृतीयो मंगलो न चेत्सहजस्थे भौमे वै तत्फलं स्यादित्याशयः ३ यदा भूसुतः भौमस्तुर्यभावे चतुर्थस्य भौमे संभवे न दाजना
नां प्रहाः सानुकूलाः शुभफलदाः किं तेनेत्यर्थः तस्मात्सुहृद्दुर्गसौख्यं वधुमित्रगृहमात्रादिजनितं सुखं न किंचिद्विचिंत्य तथा

कृतो वाहुवीर्यं कृतो वाहुलक्ष्मीस्तृतीयो न चेन्मंगलो मानवानाम् सहोत्थव्यथा भण्यते केन तेषां तपश्च
र्यया चोपहासं कथं स्यात् ३ यदा भूसुतः संभवे तुर्यभावे तदा किं ग्रहाः सानुकूला जनानां सुहृद्दुर्गसौख्यं
किंचिद्विचिंत्य कृपावस्त्रभूमीर्लभेद्भूमिपालात् ४ कुजे पंचमे जाठराग्निर्वलीयान्नजातं न जातं निहत्येक
एव तदानीमनल्यामतिः किल्विषेपि स्वयंदुग्धवतप्यते ततः सदैव पुनतिष्ठति षष्ठ्यं रयां गारके चैतदंगैरिताः संगरे शक्तिः

भूमिपालाद्वातः सकाशात् कृपावदयावस्त्रं च प्रसादः भूमिश्च ग्रामादिस्ताः कृपावस्त्रभूमीर्लभेत् ॥ ४ ॥ पंचमे कुजे जाठरो
ग्निस्तदग्निर्वलीयान् प्रबलः किल्विषेपापेपि अनल्याभूय सीमति स्यात् स्वयंचातर्मनसि दुग्धवतप्यते सदैव व्याकु
लः स्यादित्यर्थः तदानीमेक एव कुजो जातमन्यत्नातमपत्यं न निहंति न मारयत्येव ॥ ५ ॥ यस्य षष्ठ्यस्थाने गारके भौमे सति

शक्तिः

च.पि.

७

मवलाअप्ययः शत्रवस्तदंगेरितास्तस्यंगैरमान्यादिभिर्वोत्सारिताः संगरेसंग्रामेनतिष्ठतिपलायतइत्यर्थः तद्धन्मनीषाविचारव
द्धिर्मानुलेयोमातृसहजः सुखीस्यादितिशेषः तथावित्तद्रव्यविलीयेतनश्येत् अपिपुनर्भूरिवहुवित्तंलभेत् ६ सप्तमेमेदिनीजः कुजः
स्यर्द्धिनांवादिनांप्रहारदर्शनैस्ताडनपीडनादिभिर्मुहुः पुनः पुनर्भगदः पराजयकारीतथादंपतिघ्नः स्त्रीपुंसोर्नाशकोऽर्थीसुजन्म
कुंडलिकायांसप्तमेविद्यमानः स्त्रीघ्नः कन्यकाजन्मकुंडल्यांचतत्पतिघ्नः इतिशेषः तथाअनुद्धारभूतेननिश्चितेनपाणिग्रहेण

मनीषासुस्त्रीमातुलेयोनतद्धद्विलीयेत्तवित्तंलभेतापिभूरि ६ अनुद्धारभूतेनपाणिग्रहेणप्रयारोणवाणिज्य
तोनोनिवृत्तिः मुहुर्भगदः स्यर्द्धिनांमेदिनीजः प्रहारदर्शनैः सप्तमेदंपतिघ्नः ७ शुभास्तस्यकिंखेचराः कर्पूर
न्यविधानेपिचेदशुमेभूमिसूनुः सखाकिंनशत्रूयतेसत्कृतोपिप्रयलेकृतेभूयतेचोपसर्गेः ॥ ८ ॥

विवाहेनहेतुनावाणिज्यतोव्यापारहेतोः प्रयाणेनयात्रागामीनिवृत्तिर्नपरावत्यागमः स्यादित्यर्थः विवादाशयाद्व्यापारलोभा
द्वावहुकालंविदेशस्थोभवेदितिभावः ७ अशुमेभूमिसूनुभोमश्रुतस्यविधानेभागेपिअन्यंशुभाः खेचराः किंकर्षुः क
जस्यदुष्टफलदंतेनशुभफलप्रतिबंधकत्वात्सत्कृतोमानितोपिसखाकिंनशत्रूयतेशत्रुरिवाचरतिप्रयलेकृतेपिउपसर्गेर्विघ्नेभूयतेप्रार

संभवचक्रविद्या

तपोभावगोनवमस्थितो मंगलस्तनरं भाग्यविजं भाग्येन वितं द्रव्यं यस्य तं महोग्रं तेजस्विनं करोति तथा महोग्रा अति क्रूरमतिर्भवेत् आदि
मः प्रथमशालको वनिता भ्रातान कुतः सोदरः स्वभ्रातापिन भवेदित्यर्थः तथा विक्रमक्रियमाणोद्यमविपाके फलकालेतुच्छला
भो भवेत्तुच्छः स्वलोलाभो यस्येति ९ यदि मध्यभावे दशमेनो मंगलस्तस्य कले किं मङ्गलमपितु स्वस्थे भोम एव कल्याणकार्ये स्या
दिति अतिशयोक्तिः तथा जनैर्भूयते बहुभृत्यः स्यादित्यर्थः असौ नरः स्वत एव स्वाद्यमा देवसिद्धः स पन्नकार्यो वतं सीयते

महोग्रामतिर्भाग्यवितं महोग्रं तपोभावगो मंगलस्तं करोति भवेन्नादिमः श्यालकः सोदरो वा कुतो विक्र
मस्तुच्छलाभो विपाके ९ कले तस्य किं मंगलो मंगलो नो जनैर्भूयते मध्यभावे यदि स्यात् स्वतः सिद्धये वा वतं
सीयते ५ सो वरुकोपि कंठीरवः किं द्वितीयः १० कुजं पीडयेत्त्वा भगोऽपत्यं शत्रून् भवेत्सन्मुखो दुर्मुखोऽपि प्रता
पात् धनं वेद्मते गोधनेर्वाहनेर्वासकृच्छून्यतार्थे च पेशून्यभावात् ११

लोके शुभं दुःखं लायते तथा वरुकोऽती न कुलोऽपि द्वितीयः कंठीरवः किं सिंह तुल्य पराक्रमः स्यादिति भावः १० लाभगः कुजो
भोम अपत्यानि च शत्रवश्च तान पीडयेत् तथा दुर्मुखः आक्रोशकोऽपि प्रतापान्ने जोधिकत्वात् सन्मुखो लोकदर्शनीयवत् क्रो
भवेत् गोधनेर्वाहनेर्वा निमित्ते रथगोश्वादि व्यापारेण धनपेशून्यभावाच्च गुणीति लोकप्रसिद्धादर्थे शून्यता द्रव्यनिता च

वारं भवेत्

च.चि.

द्वादशोऽयं भावगः कुजः अर्थस्य द्रव्यस्य नाशं करोति तथा शताक्षरं द्रोपिलोहघातेः शस्त्रमहारेः सप्तशतं लनयातकर्मासतेन स
हवर्तमानः स्यात्सनरोऽपरिघातको भवेदिति भावः मृषा किं वदंति भयं मिथ्या जनश्रुतिभीतिर्दस्युतश्चोऽण्डयं वा कलिः कलहो
भवेत्तथा पारधी हेतुदुःखं भूत्यजं निजहेतुदुःखं विचिंत्य १२ इति च मत्कारचिंतामणिटीकायां कुजतन्वादिभावफलं अथ बुध
तन्वादिभावफलान्माह बुधो मूर्तिगो लग्नस्योऽन्यरिष्टमन्यग्रहजनितदोषं मार्जयेन्नाशयेत् तथा वरिष्ठाधियः श्रेष्ठाबुधयः

शताक्षोऽपि न सप्तशतोलोहघातेः कुतो द्वादशोऽर्थस्य नाशं करोति मृषा किं वदंती भयं दस्युतो वा कलिं पारधी हेतुदुः
खं विचिंत्यम् १२ बुधो मूर्तिगो मार्जयेदन्यरिष्टे वरिष्ठाधियो वैखरीचृत्तिभाजः जनादिव्यचामी करीभूतदेहाश्चिकित्सा
विदोऽदुश्चिकित्सा भवंति १ धने बुद्धिमान्बोधने बाहुतेजाः सभासंगतो भासते व्यास एव दृष्टूदारताकल्पवृक्षस्य तद्बुधे
भेष्यते भोगतः षट्पदोऽयं ॥२॥

ते जनादिव्यचामी करीभूतदेहाः उत्तमस्वर्णनिभशरीराश्चिकित्साविदो भिषग्विद्याकुशलो वैखरी
चृत्तिभाजो वैखर्यालेखनव्यवहारेण वृत्ति कुटुंबयोषणादिकानां भजंति ते अथ वा वैखरीचृत्तिमाश्रिताऽदुश्चिकित्सादुःसाध्या भवंति १
धने द्वितीयभावे बुधे सत्ययं नरो बुद्धिमान् बाहुतेजा भुजप्रतापवान् सभासंगतः पंडितसमाजस्यो व्यास एव भासते शोभते इति रूपका

भोगतः ॥२॥

रामः

बहुपदोभ्रमरः सर्वभोगविषयराश्याहीत्यर्थः तद्वत्कल्पवृक्षस्य पृथुदारता बहुदा तशक्तिमत्त्वं बुधैः पण्डितैर्भरण्यते वार्यते २ तृतीये बुधे सति वणि-
 जापराय जीविनां मित्रतया स्नेहेन परापकृतां क्रयकारोराणां वृत्तिं च बह्वारं शीतयति भजतीति सप्तमोक्तः विनीतः शीलवान् स नृदुर्वशमासव-
 श्यानां धिया स्वबुद्ध्या वशित्वं वशकारित्वमुपैति अनुजेर्भात भिलतावान् बलीभिर्दुर्मदवाश्रितो वेष्टितोति भोगं बहुविषयानुभवं भजेत्वा
 अमंतरार्थः भोगां मंतरमंते वयसि सन्यसेत् त्यजेत् विषयानिति शेषः यद्वा सहजेर्लता वदाश्रितः संकटे प्राप्ते विषयान्ते वेदित्यन्वयः

वृणाडिभ्रतापराय कृद्धितशीतो वशित्वं धिया दुर्वशानामुपैति विनीतोति भोगं भजेत् सन्यसेद्वा तृतीयो नु-
 जे एश्रितो न्ते लतावान् ३ चतुर्थे चरे चंद्रजश्वारु मित्रो विशेषाधिकं द्रूमिनां थांगगस्य भवेत्स्त्रैखकोलि-
 ख्यते वातदुक्तं तदाशापरैः पैतृकं नो धनं च ४ वयस्यादि मे पुत्रगर्भेनेति संज्ञेन स्य मे धार्यं संपादयित्री ॥

३ चन्द्रजोषु धो यदि चतुर्थे चरे तदा चारु मित्रः सुहृद् द्रूमिनां थांगगस्य राजद्वारस्य विशेषाधिकं तस्य वीर्यशौलेखकः शोभनवर्णले-
 खी भवेद्वा अथ वातदाशो भनवर्णलेखी भवेद्वा अथ वातदाशापरैस्तदाश्रितान्ते लताधिकारिभिस्तदुक्तं तनुस्वनिर्गतवाक्पलि-
 ख्यते इति लिङ्गार्थे लङ्च पुनः पैतृकं पित्रोऽपार्जितं धनं नो भवेत् पितृधनमनस्यादित्यर्थः ४ पंचमे रोहिणे रोहिण्यवत्यं ॥

चर्चि च ५ बुधोस्ति तस्यादिमेवयसि पुत्रगर्भा नतिष्ठेत्तस्माज्जातश्चेन्म्रियेत् स्वपत्यं वा स्यात् मेधाबुद्धिर्यसंयादवित्रोद्रवार्जनचतुर
५ साभिचारमभिचारैर्माणोच्चाटनादिभिः सह वर्तमानं कैतवं छलं कियद्परिमितं विद्यत इति बुधैर्होराविद्धिर्भरण्यते कथ्यते इत्यर्थः
५ बुधेशनुभावे षष्ठ्येसांति जनानां विरोधो जनैः कलहः रिपूणां निरोधः प्रसह्यकारा गृहस्थापनं अनिलानां अवरोधो वायु
नावहको मृद इत्यर्थः यतीनां सन्यासिनां प्रबोधो ज्ञानं संभवेदस्येति शेषः तथा सनरो निधीनां द्रव्याकरणं सद्यं व्यवहरति

बुधे भरण्यते पंचमेरौ हिरोये कियद्विद्यते कैतवस्याभिचारं ५ विरोधो जनानां निरोधो रिपूणां प्रबोधो यतीनां
चरोधो निलानां बुधे सद्ये व्यावहारेति धीनां वलादर्थं कृतं संभवेच्छनुभावे ६ सुतः शीतगोः सप्तमे संयुव
स्याविधते तथा तुच्छवीर्यं च भोगे अनस्तंगतो हेमवद्देहेशोभानशक्नोति तत्संपदो वानु कर्तुं ॥ ७ ॥ ॥

विदधातीति सः वलात्त्वसामर्थ्यादर्थं कृद्द्रव्योपार्जकः संभवेत् ६ सप्तमे नस्तंगते उदिते शीतगोश्चंद्रस्य सुते पुत्रे बुधे युवत्यास्त्री
सन्मुखं परंतु भोगे रतिसमये तुच्छं सल्पकालस्यापि वीर्यं वीजं च विधते तथा हेमवत्सुवर्णं तुल्या देहशोभां शरीरकांति तत्संपदः
स्वश्रियो वा अनुकर्तुं मनुविधातुं न शक्नोति न समर्थो भवतीत्यन्वय इति शेषः तस्य कांतिर्लक्ष्मीर्वाऽतिश्रेयास्यादित्याशयः

विदधातीति सः वलात्त्वसामर्थ्यादर्थं कृद्द्रव्योपार्जकः संभवेत् ६ सप्तमे नस्तंगते उदिते शीतगोश्चंद्रस्य सुते पुत्रे बुधे युवत्यास्त्री
सन्मुखं परंतु भोगे रतिसमये तुच्छं सल्पकालस्यापि वीर्यं वीजं च विधते तथा हेमवत्सुवर्णं तुल्या देहशोभां शरीरकांति तत्संपदः
स्वश्रियो वा अनुकर्तुं मनुविधातुं न शक्नोति न समर्थो भवतीत्यन्वय इति शेषः तस्य कांतिर्लक्ष्मीर्वाऽतिश्रेयास्यादित्याशयः

रं धगे अष्टमस्ये राजपुत्रे चंद्रसुते सति शतं जीविनः शतायुष इह स्वदेशे देशांतरे च विश्रुता विख्याता स्ते नरा नृपा द्राक्षः सकाशमिदं
क्रयाद्वा वहारा निधानं द्रव्यं संचयं युवत्युद्रवं कीडनं स्त्री केलि मंतर्मनसि प्रीति सुखं लभंते प्राप्नुवन्ति ८ धर्ममेवमवमस्ये
बुधे अतिश्रीमान् धर्मशीलो दीक्षितः सामयाजी स्वर्धुनी स्नातको गंगा स्नानं वीती भानुवत्कुलोद्योतकृत्स्ववंशप्रकाको

शतं जीविनो रं धगे राजपुत्रे भवन्ती ह देशांतरे विश्रुता स्ते निधानं नृपादिक्रयाद्वा लभंते युवत्युद्रवं कीड
नं प्रीति मंतः ८ बुधे धर्मगे धर्मशीलो तिधीमान् भवेद्दीक्षितः स्वर्धुनी स्नातको वा कुलोद्योतकृद्भानुवद्
भूमिपालात्प्राप्ता पाधिको वा धकी दुर्मुखानां ९ मितः संवदे नो मितं संलभेत प्रसादादिवे कारि सोराज
वृत्तिः बुधे कर्मगपूजने यो विशेषात्पितुः संपदो नीतिदंदाधिकारत् १० विना लाभभावे स्थिते शजातं नला
भोनला वण्यमानं नृण्यमस्ति ॥

भूमिपादानृपादपि प्रतापेनाधिको दुर्मुखानां मुखरदुर्जनानां वा धको हिंसको भवेत् ॥
९ कर्मगे दशमस्ये बुधे पितुः संपदो विशषात्पूजनीयो लोकमान्यनीतिदंदाधिकारत् प्रसादादिवे कारि निग्रहानुहव्रती सोरा
जेषु भराज्यत्वे वृत्तिर्न वहारशीलो यस्य सः मितं संवदे न्नवाचालः स्यात् नो मितं अपौरमितं अर्थादि व्यावराधादि संलभेत १०
लाभभावे स्थितं भेशजातं तारापतिपुत्रं विना नलाभोद्भवादिर्न लावण्यं ॥

च.चि.

११

सुतेविद्यमानेसहायभूतेपिनिदानेपरिणतस्यैवभूतिर्वनसमृद्धिर्भवेदितिचशेषः ५ रिपौषष्टेवाक्यंतीजीवेरुजातीरोगपीडि
नोपिशत्रुहंतत्वंशत्रुहननस्यमर्थमेतिप्राप्नोतिवलादुद्धतोरोगोतस्यकोजेतानकोजेतानकोपिपराजयकर्तेत्यर्थःमहिष्यादि
भिःशर्माभोगंभाववेत्तायस्यसतथामातुलानानतच्छर्मजनन्यामातुःरुजोरोगाःसंभवेयुः६जामित्रभावेसप्रमेयस्यगुरुः
तस्यवह्नीमतिःविभूतिश्चयनादिसमृद्धिर्वह्नीवह्नीलाभामिनीनांकामिनीनारतिःप्रीतिःसुरतेअवह्नीस्वल्पागर्वकृद
निदानेसुतेविद्यमानेपिभूतिःफलोपद्रवःपक्वकालेफलस्य ५ रुजातीजनन्यारुजःसंभवेयूरिपौषाक्य
तोरशत्रुहंतत्वमेतिवलादुद्धतःकोरोगोतस्यजेतामहिष्यादिशर्मानतन्मातुलानाम् ६ मतिस्तस्यवह्नीविभूतिश्च
वह्नीरतिर्वैभवेभामिनीनामवह्नी गुरुर्वर्गकृद्यस्यजामित्रभावेसपिंडाधिकोखंडकंदर्पएव ७ चिरंजीवसेत्ये
तकेचैवगेहेचिरस्थायिनेतद्गृहंतस्यदेहं चिरंनोभवेत्तस्यतीरोगमंगंगुरुर्मृत्युगोपस्यैवकंठगंता॥८॥
पिमानवान्सापिंडाधिकागोत्रजैःसवलत्रखंडसौंदर्यादिगुणपूर्णाःकंदर्पःकामएवभवेदित्यस्यसर्वत्रान्वयः ७ यस्यमृत्यु
गोऽष्टमस्थोगुरुःसनरःपैतृकेगेहेपितृगृहेचिरंचिरकालंनोवसेन्नतिश्चेत्तवैकंठगंतादेहंतेविष्णुलोकगामीवपुरेव
कारेऽप्यर्थेतस्यदेहशरीरमपिनातद्गृहंतमपिगृहेनचिरस्थायिवह्नीकालमेकेत्रावासश्चिरंजीविबानेत्यर्थः॥८॥

राम

तथा तस्यांगनिरो रोगरहितं चिरं नो भवेत् ८ धर्मगेन वमस्ये गुरौ भूमीपते बह्वभामदालस्यता प्रदत्तानववाधेना लस्येन च
धर्मवैगुण्यकारी संध्यावंदनदिनित्यकर्मणोपिलोपकरेति शेषः ९ ध्वजामंडले ध्वजाशोभिते जनाढ्ये सभास्थाने चित्ररा
लं नानाचित्रसहिता शालास्त्रीद्वारकाग्रहायस्मिंस्तन्मंदिरं भवनं पूर्वजेभ्योऽपि पितुस्तेजोधिकत्वं प्रतापाधिकत्वं उभयेभ्यो
पि स्वस्य तेजस्वित्वं वा स्यादिति शेषः तथा पुत्रकानां कर्मणा सुखेन तुष्टो न भवेत् सुतद्वेषा स्यादित्यर्थः प्रत्यहं प्रतिदिनं प्र

चतुर्भूमिकंतद्गृहंतस्य भूमीपतेर्वह्न्यभो वह्न्यभा भूमिदेवाः गुरौ धर्मगे वा धवाः स्युर्विनीताः सदा लस्यता ध
र्मवैगुण्यकारी ९ ध्वजामंडपमंदिरं चित्रशालं पितुः पूर्वजेभ्योऽपि तेजोधिकत्वं न तुष्टो भवेच्छर्मणा पुत्रकानां
पचेत्प्रत्यहं प्रस्थसा मुद्रमन्नम् १० अकृप्यं चलाभे गुरौ किं न लभ्यं वदंत्यसृधो मंतमन्ये मुनीन्द्राः पितुर्भार
भृत्स्वांगजास्तस्य पंचपरार्थस्तदर्थो न चेद्देभवाय ॥ ११ ॥

परिमितमन्नं तन्महानसे पचेत् बहून्भोजयेदिति भावः इदं फलं दशमे गुराविति प्रकरणात् ज्ञेयम् अथवा ध्वजामंडप इत्य
त्र गुरौ कर्मगे इति वा पाठः १० लाभे गुरुश्चेत्किमकृप्यं स्वर्णं स्वर्णादिनलभ्यं अपि तु सर्वलभेत् अन्ये प्रसिद्धा अष्टमुनी
द्रा इन्द्रादयो वैयाकरणास्ते धीमंतमष्टावधानं वा वदंति पितुर्भारिभृत्पितुः पोषकस्तस्य स्वांगजाभोरसपुत्राः ॥ ॥

चं विं. पंचसुः तदर्शतद्द्वैतपरार्थः अन्यभोगायनवैभवायदानधर्मभोगार्थेन भवेदित्यर्थः कार्पण्यस्यादिति भावः पितृभारभूत्वं स्व
वर्गाय समिति पाठो बा ११ यस्य व्यये द्वादशे जीवश्चेतस्य साभिमाने सगवे सद्ध्येयपिकी दृशं यशो पितृयश एवापरेषां वंच
१२ नियामतिः सा कीदृशी किंतु कुवेर एव येनार्थस्य परमार्थरूप परलोकस्य नाशो दृष्ट्या द्रव्यहानिर्वास कीदृशो विधिरविधिरेवे
त्यर्थः तेन यः सर्वगवंधुविषयकमयः परवंचकता अविधिना द्रव्यत्याग एव एते भवेयुः १२ इति च मत्कारचिंतामणौ गुरोस्तत्त्वा

यशः कीदृशं सद्ध्येयसाभिमाने मतिः कीदृशी वंचना चेत्परेषां विधिः कीदृशोर्थस्य नाशो हियेन त्रयस्ते भ
वेयुर्भयं यस्य जीवः १२ समीचीनमंगं समीचीनसगः समीचीनवह्मंगना भोगयुक्तः समीचीनकर्म समी
चीनशर्म समीचीनशुक्रो यदालम्बवर्ती १ मुखं चारुभाषं मनीषापि चार्वा सुखं चारुचारुणी वा सा सितस्य

दिद्वादशभावफलानिः अथ भूगोस्तत्त्वाद्विद्वादशफलम् यदा समीचीनस्थानादिषट्कलाढ्यः शुक्रो लग्नवर्ती तदा गंसुंदरं स
मीचीनसंगः सत्संगः समीचीनानां सौंदर्यचतुर्यादिगुणयुतानां वह्मंगनानां वह्मस्त्राणां भोगेन युक्तः समीचीनानि विद्युक्तानि
कर्मणि यत्तदानादीनियस्य स समीचीनानि इह परत्र वा विषयभोगात्मकतत्कर्मफलानियस्य स भवेदिति शेषः १ यस्य कु
टुं वस्थितो धनस्थः पूर्वदेवस्य पूज्यः तस्य मुखं चारुभाषं सुवाणीकं मनीषापि चार्वा कुशग्राधर्मिष्ठा वा सुखे ॥ ॥ ॥ राम

विषयजं चारुनानाप्रकारः वासांसि चारूणि विविधानि कुडुंवेन स्वजनेन किंचारुशोभान अपितु न किंचित् चार्वांगीकामः सुविनिता
भिलाषः स्यात्सुरिति यथा संभवं शेषः २ यस्य दुश्चिक्कगस्तत्तीयस्थादानवानागुरुः शुक्रस्तस्य स्त्रीजने रतिः प्रीतिर्णो वंधुनाशः
किमुतत्सुखं तथा पुत्रसौख्ये पूर्णो जातमनोरथो न सेनापतिरपि दानसंग्रामकाले कातरां शूरे भवेदिति सर्वत्र शेषः ३ यस्य तुर्ये भा
वे चतुर्थे असुरे ज्यो भगुः समहित्वे उत्सवित्वे पूज्यत्वे वाऽधिको भवेत् रुष्टतुष्टैः क्रुद्धैर्दयालुभिर्वा निजैः स्वीयैरपरैश्च जनैः किं यतो

कुडुं वस्थितः पूर्वदेवस्य पूज्यः कुडुंवेन किंचारु चार्वांगीकामः २ रतिः स्त्रीजने तस्य नो वंधुनाशो गुरुर्यस्य दुश्चि
क्कगो दानवानां न पूर्णो भवेत्पुत्रसौख्ये पि सेनापतिः कातरे दानसंग्रामकाले ३ महित्वे धिको यस्य तुर्येऽसुरे ज्यो ज
नैः किं निजैश्चापरैरुष्टतुष्टैः किं यत्पोषयेज्जन्मतः संजनन्या अधीनार्पितो पायनैरेव पूर्णः ४ सपुत्रेऽपि किं यस्य शुक्रो
न पुत्रे प्रयासेन किं यन्न संपादितार्थः ॥ ५ धीनैः स्वाश्रितजनैरर्पितो पायनैर्दत्तो पहारैरेव पूर्णस्तत्प्रजन्मतः स्वजन्मारभ्य मा
तुः किं यदि परिमितं सत्सुखं पोषयेदतिशयेन कुर्यात् ४ यस्य पुत्रे पंचमभावे शुक्रो न सपुत्रेऽपि किं पुत्रजन्मफलनेत्यर्थः येन न संपा
दितोर्थः तेन प्रयासेन परिश्रमेणापि किं मुदकं विशिष्टतरफलं ऐश्वर्यादिरूपं उदरतृप्तिमनः संतोषरूपं वविनामंत्रमिष्टाशनाभ्यामंत्र
जपेन मिष्टा ॥ हारेण वा यदध्ययनात्कवित्वे काव्यकरणे मतिः न चेत्तेनाधीतेनापि किं अर्थीत्यं च मे शुक्रे सफलं पुत्रजन्मार्थानकप्रयत्न

हे न्वर्यकारकोमंत्रजपस्तुतिमनस्तोत्रकारकोतमभोजनसामग्रीकाव्यकरसासामर्थ्योध्ययनचभवेदित्यर्थः ५ सदादानवेजेसुधासिक्तशत्रुर्व्ययः शत्रुगे
स्थेसुधासिक्तअमृतसेवितअमरवदृढः अनिवारणीयइति यावत् स्वययोद्रव्यत्यागस्तौचोत्तमोभवेतां स्वतोजातिगुणक्रियाभिः अ
होरिपुसन्मार्गद्रव्यव्ययश्चभवेदित्यर्थः चपुनः संपादितं कृत्यं कार्यं विपद्येत न श्येत मंत्रतः कुमंत्रातपेत्संतापमाप्नुयात् पूज्यादुरोः पू
जयावासौरंवनधत्ते ई कलत्रे सप्तमस्थे शुक्रे सति कलत्राद्वनितायाः सुखं कलत्राच्छोणिप्रदेशान्नेासुखं कटि व्यथा भवेदित्यर्थः

त्युदकीं विनामंत्रमिष्टाशनाभ्यामधीतेन किंचेत्कवित्वेन शक्तिः ५ सदादानवेजेसुधासिक्तशत्रुर्व्ययः शत्रुगे
चोत्तमोत्तमोभवेतां विपद्येत संपादितं चापि कृत्यं तपेन्मंत्रतः पूज्यसौरंवनधत्ते ई कलत्रे कलत्रात्सुखं नो कलत्रात्क
लत्रंतु शुक्रे भवेद्रत्नगर्भं विलासाधिको गण्यते च प्रवासी प्रयासात्पकः केन मुह्यति तस्मात् ७ जनः सुद्रवादी चिरंचार
जीवेच्चतुष्पात्सुखं दैत्यपूज्योददति जनुष्यष्टमे कष्टसाध्या जयार्थः पुनर्वर्द्धते दीयमानधनणे ८

मरकोशात्कललत्रं स्त्रीरत्नगर्भासपुत्रगर्भाभवेत् विलासाधिकोऽतिक्लीडः प्रवासी विदेशे गमनशीलः प्रयासात्पकः स्वलोद्यमो गण्यते
तथा केन वा तस्मात्सुखं न मुह्यति तच्चातुर्यमोहिताः स्मरुत सर्वे ॥ ७ ॥ जनुषि जन्मसमये अष्टमे दैत्यपूज्यः शुक्रशत्रुष्यदंगोश्वादीनां सुखं ददाति
तथा सुद्रवादी दुष्टवक्ता चिरं बहुकालं चारुसुखेनैव जीवेत् जयो अर्थश्च कष्टसाध्या यत्नेन साध्यः धनं उत्तमं लेना धर्मणा यदीयमानं पुनर्वर्द्धते ८

त्रित्रिकोणेन व मे भू गो त न्न ग रे के पुरुषा ये पोः पुरवासिनः कुसीदेन वृद्धिं जीविकया वृद्धिं न ददीरन् न केन तुरेत दधमर्णव्यतिरिक्तान
संतीत्यर्थः तथा तस्य धर्मध्वजा देदी भि कत्वा देतो गृहं ज्ञायते प्रसिद्धोति शेषः सहोत्थादिभिर्भ्रातृभृत्यैः सौख्यं शरीरसुखं च भवेदिति
शेषः धर्मध्वजो लिंगवृत्तिरित्यमरः लिंगं तद्वर्मा वेषधारिणं ९ कर्मगोदशमस्थो भूगुर्गोत्रवीर्यवशवीजा संतानवीजं किंवा न ह
रादि आत्मीयः स्वकीय एव भ्रमो नीति विस्मरण रूपश्चि त विस्मेष क्षयार्थं द्रव्यनाशाय न वा किं प्रत्यहं विप्रवृत्त्या ब्राह्मण जीविकया

भू गो त्रि त्रिकोणे पुरे के न पोः कुसीदेन ये वृद्धि म स्मै द दीरन् गृहं ज्ञायते तस्य धर्मध्वजा दः सहोत्थादि सौख्यं
शरीरे सुखं च ९ भूगुः कर्मगो गोत्रवीर्यं ररादि क्षयार्थं भ्रमः किं न आत्मीय एव तुल्यमानतो हार कं विप्रवृत्त्या जनं
उंवरेः प्रत्यहं वा विवादात् १० भूगुली भगो लाभदोय स्प लग्नात् सु रूपं मही पंच कुर्याच्च सम्यक् ल सत्कीर्ति सत्पानुरागं
गुणाढ्यं महाभोगं मे श्वर्य युक्तं सुशीलं ११

जनाडं वरैः प्रति हार्य स्थापित पारि पार्श्व कैर्विवादाद्वाय कं सुवर्णं तुल्यमानतः शत
पल परिमितं न वा कि मपि तुल्य फलं सर्वस्या देवा जान कीय प्रवृत्तिरिति पाठे तुल्यमानतः सक समानेन जान कीय पित संवन्धिनी प्रकृष्टा
वृत्तिर्न किं १० यस्य लग्नात् लाभग एकादशस्थो लाभदो द्रव्य लाभ कारि भूगुस्तं न रं सुशीलं गुणाढ्यं गुणैर्युतं ल सत्कीर्ति सत्पानुरागं की
र्ति सत्य वाक्य लोकरं जनादिभिः शीभिर्न महाभागं उत्तम भाग्य वं तं ऐश्वर्य युक्तं प्रभुत्वाढ्य मेता दशं सम्यग्ज ही पं रजानं कुर्यात् वल नारत म्यात्थ

द्वादशेति तः शुक्रोऽसौ केलिसत्कर्मशर्मगुणानां कीर्तिः स्वयं मित्रवैरंजनानां विरोधं कलहं सदा क
 रोति तथा कदापि चितमेति धनं प्राप्नोति पित्तं विलीयेत लीनस्यात्कफाधिकं स्यादित्यर्थः नित्यमिति क्वचित्पाठः सुगमः १२ इति
 च मत्कार्चितामरणो भूगोस्तन्वादिभावफलम् अथ शनेस्तन्वादिद्वादशभावफलान्याह तनुस्येलग्नगेऽर्कजेशनोधनेनाति
 पूर्णः अतितृष्णसंतोषहीनविषादि अप्रसन्नस्थलदृष्टिः सूक्ष्मविचारसमर्थः दृष्टिजं विषं दृष्ट्वैव रिपुनाशकः आधिमानसंदुः

कदाप्येति विज्जं विलीयेत पित्तं सितोद्वादशे केलिसत्कर्मशर्मगुणानां च कीर्तिः स्वयं मित्रवैरंजनानां विरोधं सदा
 साकरोति १२ धनेनाति पूर्णोति तृष्णो विषादी तनुस्येर्कजे स्थलदृष्टिर्नरः स्यात् विषं दृष्टिजं त्वाधिकृद्वाधिवाधा
 स्वयं पीडितो मत्सरावेश एव १॥ सुखापेक्षया वर्जितो सोऽक्रुद्धं वात्क्रुद्धं वेशनो वस्तु किं किं न भुंक्ते समं वक्ति मित्रेणति
 त्वं वचोपि प्रसक्तिं विना लोहकं कोलभेत् २॥

स्वकरोतीति दृग्वाधिवाधावातदापीडामत्सरावेशः परोत्कर्षी सहिष्णुः स
 न स्वयमेव पीडित उद्देगवान् स्यात् १ क्रुद्धं वेद्वितीये शनौऽसौ पुरुषः सुखापेक्षया सुखलाभेच्छया क्रुद्धं वात्स्यजनाद्वर्जितो वियुक्तः अन्य
 देशप्राप्त इत्यर्थः किं किं वस्तु न भुंक्ते अपितु सर्वविषयभोगवान् स्यात् तथा प्रसक्तिं परिचयं विना लोहकघटितं शस्त्रपातादि अष्टधा
 तुवासुवर्णवाहिरण्यलोहमित्यादि निघट्टकैः कोलभेत् किं स एवेत्यर्थः मित्राणि सत्यं सार्द्धं तिक्तं दुःसहं वचोवाक्यं वक्ति वदंति २

तृतीयेशनौ जनात्सहजादेरुद्यमात्पराक्रमाच्च चित्तं मनः शीतलं शान्तं नैव जायते भाग्यं लाभाद्यदृष्टं अविघ्नं विघ्न रहितं कर्हि चित् ॥
 कदापि नैव भवेत् युक्तभाषी मितवक्ता दृढाशोऽचलतृष्णाः अतएवासुखी सत्कृतोऽपि दुर्मुखो मुखरो भवेत् ३ चतुर्थेशनौ पैतृकं
 पितृसंबन्धि धनं मंदिरं गृहं दूरं याति नास्य स्वगृहं हस्तं गं स्यात् ॥ वंधुवर्गपवादो वंधुनिंदा गृहे वाहने हानयोगा शा गृहहानिर्वाहन
 हानिश्चापि तुर्मातुश्चापि संतापकारी वात रोगी स्यादिति शेषः ४ पंचमेशनौ प्रजाहेतुदुःखी संताननिमित्तकैः शभागी विभूतिर्द्धनसमृ

तृतीयेशनौ शीतलं न वचित्तं जनादुद्यमाज्जायते युक्तभाषी अविघ्नं भवेत् कर्हि चित् नैव भाग्यं
 दृढाशो सुखी दुर्मुखः सत्कृतोऽपि ३ चतुर्थेशनौ पैतृकं याति दूरं धनं मंदिरं वंधुवर्गपवादः पितु
 श्चापि मातुश्च संतापकारी गृहे वाहने हानयोगा वात रोगी ४ शनौ पंचमेश प्रजाहेतुदुःखी विभूतिश्चला तस्य
 बुद्धिर्न शुद्धा रतिर्देवते शब्दशास्त्रे न तद्वत्कलिर्मित्रतो मंत्रतः क्रोडपीडा ५ ॥ द्विश्चला अस्थिरा बुद्धिर्न शुद्धा क

टिलेत्यर्थः देवते देवविषये धर्मशास्त्रे धर्मप्रतिपादके वेदस्मृत्यादौ न रतिः प्रीतिर्विश्वास इति यावत् तद्वन्मंत्रतो विचारविषयं मित्रतो मित्रे
 ण कलिः कलहः क्रोडपीडा कुक्षिविषये क्लेशस्तस्य स्यादिति शेषः ५ यस्य षष्ठेरिष भवेनेद्धनस्य सूर्यस्य पुत्रो यदि भवेत् तस्यारेः शत्रो भूयते रा
 जश्चौरतः सकाशाद्भीतयः किमपि तु वलेनेत्यर्थः युद्धे रोगावादे योद्धा प्रतिवादी सन्मुखो न भवेत् वलाद्बुद्धितः कोरोगो तस्य जेता इति वा पाठः

सुगमार्थः महिष्यादिकं सौरिभप्रभृतिचतुष्यात्सुखमातुलानां विनाशश्च भवेत् ६ शनौद्यूनगे सप्तमस्य सुदारः शोभनस्त्रियः चास्तुनि
सुहितकारिचासुविज्जं अन्यायवर्जितं धनं चिरं बहु कालेन सहेतत्सुखं न भवेदित्यर्थः दंपती स्त्री पुरुषावपि रोगयुक्तौ स्यातामिति शेषः त
था अनुत्साहतः तापकृत् निरंतरं अनुत्साही हौं ॥ न चेताही न चेतोमान संयस्य सः विह्वलः अकिंचित्करः लोलुपः अति तृष्णाः कुतो वीर्य
वान् स्यादिति सर्वत्र संबन्धः ७ रंघगे अष्टमस्य शवनौपाधिकानां मुपाधिरहितानां जनावियोगः सत्संगाभाव इत्यर्थः धनानां विनाशे

अरेर्भूपते श्वोरतो भीतयः किं यदीनस्य पुत्रो भवेद्यस्य शत्रौ न युद्धे भवेत्सन्मुखस्तस्य योद्धामहिष्यादिकं मातुला
नां विनाशः ६ सुदारानमित्रं चिरं चासुविज्जं शनौद्यूनगे दंपती रोगयुक्तौ ॥ वियोगो जनानां त्वनौपाधिकानां
विनाशे धनानां सकोयस्य न स्यात् शनौ रंघे गव्याधितः सुद्रदर्शितद्रये जनः कैतवं किं करोतु ८ मतिस्तस्य
तिक्तानतिक्तं तु शीलं रतिर्योगशस्त्रे तु गुणो राजसः स्यात् सुहृद्गर्गतो दुःखितो दीनवृद्धाशनिर्धर्मगः शर्मकृत्सं
यस्य न स्यात् सकः तथा व्याधितः सुद्रदर्शी परदोषान्वेषी तद्रये नो जनः कैतवं धूर्तता किं करोतु महाधूर्तोऽति धूर्तवित्प्रादिति भावः ८
शनिर्धर्मगो नवमस्य श्वेतस्य मतिस्तिक्ता विषयविरक्ता शीलं तु नतिक्तं कटुकं योगशस्त्रं प्रतिपादिकं ग्रन्थे रतिरभ्यासो राजसो गुणो र
जः प्रकृतिर्दीनवृद्धा एते दीना मित्रबंधुवर्गा इत्यं रूपया सुहृद्गर्गतो दुःखितः कृपालुत्वात्तिवन्नमना अत एव शर्मकृत्सर्वेषां सुख
कारी स्यात् संन्यसेद्वायतिरेव वा स्यात् ९ यस्य कर्मगा दशमस्यो मंदस्तस्य माता कृगी मातुरभावेन तस्या एव दुग्धपानं स्यात् बाहुरेव स्व

भुजएवधनोपार्जकत्वेनपितावात्यएवतत्पित्रोर्नीशोभवेदितिभावः तथाआधिपत्यात्कोष्ठयालत्वादेर्हेतोर्वृथानिकारणंसर्वतः
सर्वेषुलोकेषुदृष्टकर्मताडनदंडनादिशनैः क्रमेणविग्रहेजयः सर्वसुखमेधतेवर्द्धनेजीविकाजीविनवृत्तिस्तुस्वल्पचेतनत्वादिति
भावः १० सुवाचार्थदशमस्थशनेर्मतांतरमाह ओमगेदृदशमस्थशनोमातासुखंविंदतेकिंपित्राजनकेनचशैशवंशिशोर्भावंवालक्री
डनादिदृश्यतेकिंउतनेत्यर्थः तथातत्पित्रास्यापितोनिधिर्द्रव्याकरः स्वयंवापितासुवीजेरुत्पादिताकृषिश्चदृश्यतेदृश्यनिमित्ते

अजातस्यामातापितावाहरेववृथासर्वतोदृष्टकर्मआधिपत्यात् शनैरेधतेकर्मगः शर्ममंदोजयोविग्रहेजीविकानां
तुयस्य १० शनोओमगेविंदतेकिंचमातासुखंशैशवंदृश्यतेकिंतुपित्रानिधिस्थापितोवापितावाहृषिश्चप्रणश्येद्भु
वंदृश्यतेदेवतोवा ११ स्थिरंविजमायुःस्थिरंमानसंचस्थिरंनैवरोगादयोनिस्थिराणिअपत्यानिशूरःशतादेकए
वप्रपंचाधिकेलाभगेभानुपुत्रे १२ व्ययस्थेयदासूर्यसूनोःनरःस्यादशूरोथवानिस्त्रयोमन्दनेत्रःप्रसन्नोवह्नि
र्नोर्गृहेलग्नपश्चव्ययस्थारिपुध्वंसकृद्यत्तभोक्ता ॥ १२ ॥ नस्वचक्रपरचक्रादिनादेवतोजलाग्न्यादिभयेनवाधुवंनि
श्रितंप्रणश्येत् १० लाभगेभानुपुत्रेविजंस्थिरंनिश्चलमायुः स्थिरबहुलंमानसंचस्थिरंस्वस्थंरोगादयोनिस्थिराण्यस्यादित्यर्थः
अपत्यानिसंमानानिनिस्थिराणिसंज्ञानशोकः स्यादितिभावः शताच्छतसंख्यमनुष्येभ्योपिप्रयत्नाधिकः रागद्वेषोपायेर्विशिष्टकोमु
रव्यःशूरश्चस्यात्सुरितियथार्थशेषः ११ व्ययस्थेद्वादशगेयदासूर्यसूनोःशनो अशूरःकातरोननिर्भयःनिस्त्रयोनिर्लज्जःमंदनेत्रोर्मद

हृषीः वहिः परदेशे प्रसन्नो गृहे नो प्रसन्न इत्यर्थः च पुनर्लिंगं पालयन्नाथो व्यस्योद्वाहशस्यानगतः स नरियुध्वं सकृत् शत्रुनाशकरः य
 ज्ञभोक्ता यज्ञद्रव्येन वैभवसमृद्धिरिति शेषः १२ इति च भक्तारचिता मणियेकायां शनस्तन्वादिद्वादशभावफलानि अथ राहोस्तन्वादिना
 वफलं यस्य लग्ने तमो राहुः स नरो भग्नारिवीर्यः पराजितशत्रुः स्ववाक्पालने परेषां प्रतापात्स्वतेजसान समर्थः परेषां प्रभावात्स्वान्
 स्वातिशयान्परायाश्च आच्छादयेत् आत्मसाधनं कुर्यात् भूरिदारो बहुस्त्रीकोऽपि कलत्रे स्त्रीविषये अघृतिं असंतोषयायात्
 स्ववाको समर्थः परेषां प्रतापात्प्रभावात्समाच्छादयेत्स्वान्पराधीन् तमो यस्य लग्ने स भग्नारिवीर्यः कलत्रे
 घृतिं भूरिदारोऽपि यायात् १ कुटुंबे तमो नष्टभूतं कुटुंबं मृषाभाषितं निर्भयो वित्तपालः स्ववर्गप्रणाशो भ
 यं शास्त्रतश्चेदवश्यं परवलेभ्यो लभेत्यारवश्यम् २ न नागो यस्मिं हो भुजो विक्रमेण प्रयाति हसिंही सुते तत्समत्वं ॥

कामाधिकः स्यादिति भावः १ कुटुंबे द्वितीये तमो राहुश्चेत् कुटुंबं स्वबंधुजनं नष्टभूतं दुर्जनं अतएव खलेभ्यो दुष्टजनेभ्यो हेतो रवश्यं पा
 रवश्यं पराधीनत्वे कारणं गृह्णित्वा शस्त्रतोभयं चलमेत् तथामृषाभाषितं मिथ्याभाषितं निर्भयो भयरहितो वित्तपालो द्रव्यरक्षकः
 कृपण इति यावत्स्ववर्गप्रणाशो बंधुनाशो भवेदिति शेषः २ इह जन्यनितृतीये सिंही सुते राहो भुजाविक्रमेण बाहुबलेन नागो हस्ती अ
 थवा सिंहस्तत्समत्वं तुल्यतानं प्रयाति जगन्त्रैर्लोकं सोऽदरत्वं भात भावं समेति तथा भाग्यं प्रयातोऽपि प्राप्त भाग्योऽपि यत्नहेतुः यत्नस्योद्य

महेतुः कारणाङ्गुतः कथं स्यादलाभो भवेदित्यर्थः ३ चतुर्थे असुरो राहुश्चेन्मातृनैरुज्यदेहो मातुर्देहारे गपं कथा स्यान्नेत्यर्थः हृदि ज्वालाया
मनसं तापेन वहिः शरीरमपि शीतलं किं स्यात्स्वयं च व्याधियुत इत्यर्थः अथ मेषगोकर्कगोमेषवृषकर्कराशिस्थो बध्ने कन्यामिश्रनयोदी
सरहुश्चेदन्यथा तमफलदस्तदेवाह भूपतेर्वधुरेव अतिप्रियः स्यादिति पूर्वणान्वयः ४ सुते पंचमभावे सिंहाकायाः सुतो राहुस्तत्सुतो त्यजि
कृत् भामिन्याः सकोद्याया वनितायाश्चित्तया चित्ततापः कोपनां सेव भामिनीत्यमरः क्रोडरेगे कसिमाधौ सति आहारस्य हेतुः कारणं औ

तृतीये जगत्सोदरत्वं समेति प्रयातोऽपि भार्गवकुतो यत्नहेतुः ३ चतुर्थे कथं मातृनैरुज्यदेहो हृदि ज्वालाया
शीतलं किं वहिः स्यात् सचेदन्यथा मेषगोकर्कगोवावध्नेऽसुरो भूपतेर्वधुरेव ४ सुते तत्सुतो सति कृत्सिं
हाकायाः सुतो भामिनी चित्तया चित्ततापः सति क्रोडरेगे किमाहारहेतुः प्रपंचेन किं प्रापकादृष्टवर्जं ५ वलं
बुद्धिरीर्यं धनं तद्वशेन स्थितौ वैरिभावेऽपि येषां जनानाम् ॥

यथादिकं न किमपि अर्थो लक्षणे गोअग्निमाधं च कुर्यात् ॥
प्रापकादृष्टवर्जलाभकारदेवं विना प्रपंचेन यत्नविस्तारेण किं प्रयासो भूयात्स्वल्पलाभश्च भवेदिति सर्वत्र शेषः ५ येषां जनानां वैरिभावे
पक्षे स्थितो राहुस्तद्विप्रेण मरणाप ॥ मपि देहे देवशत्रुसंघातनाशयेदित्यर्थः तथा वलं देहिकं बुद्धिरीर्यं चातुर्थे तद्वशेन वलाद्वा सिध्यति
शाङ्खनं धनं जनस्थिरं मानसं नो मातुलाः पितृव्याश्च नो मनश्च वलं मातुलं तद्वसंधाभावश्च स्यादिति सर्वत्र शेषः ६ द्यूने सप्तमे च

सदीराहुश्चेत्कयहेस्यापितवस्तिशेषः जातवेदाः अनिर्ययालोडये संतापयेदेवंविधातुः याकादिना रुजातोरेगेणतद्युवत्यो
 विनाशलभेयुः तथावियोगायवाहः वियोगाः वंधविश्लेषदुः खानि अपवादा लोकनिंदाशमं शान्तिनप्रयाति ७ रंध्रगोष्ठमस्थोत्रध्रः
 शत्रुराहुः अमग्रंथिकृत् अमेण वहप्रयासेन ग्रंथिं वातगोलकं करोतीति कृतचपुनस्तं न रंजनास्त्यजंति यथाजनकस्येदं जान
 कं धनं पितृद्वयं नृपैः राजभिः पण्डितैश्च वंदितः पूजितः स्वजनैर्निंदितश्च भाग्यलाभः सकृदेकवारमेव भ्रंशः कार्यहानिरसकृ

रिपूणामरण्यदहे देवराहुः स्थिरमानसं मातुलानोपितृव्याः ६ विनाशलभेयुर्द्युनेतद्युवत्योरुजाधानुपाका
 दिनाचंद्रमदीकराहयथालोडये जातवेदावियोगापवाहः शमन्नप्रयाति ७ नृपैः पण्डितैश्च वंदितो निंदितः ६
 सैः सकृद्भाग्यलाभो सकृद्भ्रंश एव धनं जानकं तं जनास्त्यजंति अमग्रंथिकृद् रंध्रगोत्रध्रशत्रुः ८ मनीषीकृते
 न त्यजेद्द्वंद्ववर्गं सदा पालयेत्पूजितः स्याद्गुणैः सैः सभाद्योतको यस्य चेत्त्रित्रिको रोगोत्तमः कोतुको देवतीर्थे ६

सुहृर्भवेदिति शेषः ८ यस्य त्रित्रिकोणेन वभेराहुश्चेत्सनरो मनीषी बुद्धिमान् सैर्गुणैः पूजितो दय्या लुर्दयावान् देवतीर्थे को
 तुको सभायां द्योतकः प्रकाशकः स्यात्कृतमुपकारं न त्यजेत् सदा वंधवर्गं पालयेत् ९ खगेदृशमस्थो अगोराहो सति
 अशोजनो मदे अवधानसमये अर्थव्यतीकूरकर्मा अतएव जनैर्व्याकुलः सुखं नाधि शेते शयनं कुर्यात्सदा म्लेच्छं सं

सर्गतो अतीवगर्वञ्चैर्मिनिनीकामिनीभोगं मानवतीस्त्रीरतिमुतमालभेत् १० लाभगस्तमोराहृश्चेत्सुतोत्पतिसौख्यं सदा म्लेच्छ
संसर्गतो अतीवगर्वञ्चैर्मिनिनीकामिनीभोगं मानवतीस्त्रीरतिमुतमालभेत् १० लाभगस्तमोराहृश्चेत्सुतोत्पतिसौख्यं सदा म्लेच्छ
नोर्थद्रव्यं चलभेत् साभिमानः किं करेण सेवकेन चरेत् भृत्यैर्विना न कुत्रापि गच्छेदित्यर्थः विदेशं कुत्र जेतुं किमर्थं गच्छेत्
गृहस्थित एव सर्वतो लभेदिति भावः धूर्तवंधवो मित्राण्यस्य सः धूर्तानां वंधुवर्गत एवानर्थी पश्येन सर्वानर्थकारिपरार्थी च

सदा म्लेच्छ संसर्गतो तीव्रगर्वं लभेन्मानिनीकामिनीभोगमुच्चैः जनैर्मा कलो सौ सुखं नाधि शेते मदेश्य
धीकूरकर्मिगगेऽगो १० सदा म्लेच्छ नोर्थं लभेत् साभिमानश्चरेत् किं करेण त्रजेत् किं विदेशं परार्थाननर्थो
हरेद्धूर्तवंधुः सुतोत्पतिसौख्यं तमो लाभगश्चेत् ११ तमो ह्यदशे दीनतां पार्श्वं शूलं प्रयत्ने कृते न र्थतामात
नोति स्वलेभिन्नतां साधुलोके रिपुत्वं विरामे मनोवांच्छितार्थस्य सिद्धिः १२ ॥

दतीत्याशयः ११ ह्यदशे तमो दीनतां पार्श्वं शूलं क्रोडे वातपीडां खलेभिन्नतां साधुलोके सज्जरे रिपुत्वं शत्रुत्वं भावे प्रयत्ने कृते
ऽनर्थतां स्वैश्वर्यकार्यं वैपरीत्यपरिणामे मनश्चिन्तिता र्थस्य सिद्धिमातनोतीत्यस्य सर्वत्रान्वयः १२ इति च मत्कारचिन्तामणि
टीकायाराहोस्तत्वादिह्यदशभावफलं १२ अथ केतोर्भावफलान्याह यस्य जन्म काले शिखीकेतुः तनुस्यो लग्नस्थः बाधवैः

आत्माभिः क्लेशकर्ता कलहकारकाः दुर्जनेभ्यो दुष्टजनेभ्यो भयं व्याकुलत्वं मनोमग्नता कलत्रादिचिन्तासंदेहे गता उद्वेगः शरीरे
देहे मारुती वायुसंवधिनी पीडा अनेकप्रकारस्यादित्यर्थः १ धने द्वितीये केतुश्चैव नदा धने द्रव्यविषये न रेशा द्वास्तः सकाशादव्य
ग्रता धान्यस्य आश्रितस्थानस्य नाशः मुखे रोगकृत् कुंडुवात्मिनादिभिर्विरोधः किं सत्कृतं वचः शोभनवाक्यमपिन स्वेष्टं हे मघगेत
सौम्यगेहे कन्यामिषु नयोरिति सौख्यं भवेदिति सर्वत्रान्वयः अत्र श्लोकद्वयेऽपि यदा लग्नगाः केतव इति धने केतव इति बहुव

तनुस्यः शिखीवांधवेः क्लेशकर्ता तथा दुर्जनेभ्यो भयं व्याकुलत्वं कलत्रादिचिन्तासंदेहे गता च शरीरे व्यथानेकधा
मारुती स्यात् १ धने केतुर्व्यग्रता किं न रेशा द्वास्तः न धान्यनाशो मुखे रोगकृत् कुंडुवा रोगो धो वचः सत्कृतं भो भवेत्स्वेष्टं हे
सौम्यगेहेति सौख्यं २ शिखीविक्रमेशनुनाथं विवादं धनं भोगमैश्वर्यं तेजोधिकं च सुहृद्दुर्गनाशं सदा वाहुपीत
भयोद्वेगचिन्ताकुलत्वं विधत्ते ३ चतुर्थे न मातुः सुखं नो कदाचित्सुहृद्दुर्गतः पैतृकं नाथमेति शिखीवंधुवर्गास्तु
स्वस्वीजगेहे चिरं नो वसेत्स्वेष्टं हे व्यग्रता चेत् ४

चनपाठश्चित्यः कान्तिमंडलसंपातयोरेव गृहकेतुसंज्ञाया स्यात्तत्र हत्वेन सिद्धांतोक्तेरेकवचनस्यैवोचितत्वात्केतुनां संहितो
क्ते बहुत्वं तत्सातविधयं ज्ञेयमिति २ विक्रमे तृतीये शिखीकेतुश्चैव न भोगविषयसुखमैश्वर्यं तेज एतन्नयमप्यधिकं शत्रुनाशं च पु
नर्विवादं सुहृद्दुर्गनाशं वाहुपीडा सदा भयोद्वेगचिन्ताभिराकुलत्वं विधत्ते ३ चतुर्थे शिखीचेन्मातुर्नो सुखं सुहृद्दुर्गतोक्तं द्वाचिन्तो सुखं

पितृकंपितृसंबन्धिधनादिवस्तुनाशमेतिस्वगृहेचिरंनोवसेत्० वासश्चेद्वाग्रताव्याकुलत्वंस्वाच्चगेहेस्वाच्चेधनुषिस्वगेहेमीनेशि
 खाबंधवर्गानितसुखंभवेदितिशेषःसर्वत्र ४ पंचमेराहुपुच्छंकेतुःप्रयानितदासोदरेभ्रातृविषयेघातवातादिकष्टंघातो नशस्त्रघाता
 दिनावातादि रोगेणवाक्केशःस्वबुद्ध्यामथापीडास्वल्पपुत्रात्मसंततिःसनरोवीर्ययुक्तेपिदासोभवेदित्यस्यसर्वत्रानुषंगः ५ षष्ठभावेत
 मसोराहोःष्टष्टभागेपुच्छंकेतावित्यर्थःगतेसतिमातुलान्मातृसहजान्मानभंगःस्वाहरहानिःरिपूणांविनाशश्चतुष्यदगिमहि
 यदापंचमेराहुपुच्छंप्रयानितदासोदरेघातवातादिकष्टंस्वबुद्ध्यामथासंततिःस्वल्पपुत्रःसदासोभवेद्दी
 र्ययुक्तोनरोपि ५ तमुष्टष्टभागेगतेषष्ठभावेभवेन्मालुलान्मानभंगोरिपूणांविनाशश्चतुष्यात्सुखंनुच्छ
 चित्तंशरीरेसदानामयंआधिनाशः ६ शिखीसप्तमेभूयसीमार्गचिंतानिवृत्तस्वनाशेयवावारिभीतिःभवे
 त्कीरगःसर्वदालाभकारिकलत्रादिपीडांययोमग्रतावेत् ७ गुदंपीड्यतेऽर्शदिरोमेरचक्षुभयंचाहनादेः

प्यादिनावासुखंनुच्छचित्तंहीनमनस्त्वशरीरेसदाअनामयंआरोग्यव्याधिनाशश्चभवेत् ६ सप्तमेशिखीचेन्मार्गचिंता
 भूयसीवद्दीनवृत्तधनस्यनाशोअथवावारिभीतिर्जलभयंकलत्रादिपीडांययःअथेस्यमग्रतामनसःकीरगोवृश्चिकरा
 शिष्यःकेतुश्चेत्सर्वदालाभकोरोभवेत् ७ अष्टमेराहुपुच्छंकेतौरातिगुदंअर्शदिरोमेरवक्ष्यपीड्यतेवाहनादेर्भयंस्वद

चिं.
१९

व्यस्यरोधइत्यत्रच्छंदोभंग त्वाहस्रनाविरोधइत्यवपाठः कीटकन्याजगोयुग्मगेतुष्ट्रिक्ककन्यामेषवषमिथुनस्थेकेतोसदार्थः
लाभोभवेदित्यर्थः ८ यदाधर्मभावेनवमेशिखीतदानींसहोस्यानांभ्रातृणांपीडान्यथावाहुरोगंमुजेन्माधिःतपोदानतोहास्यवृद्धिः
ततपसादानेनलोकोपहास्यतांविधत्तेतथाक्लेशनाशःस्लेच्छतोभाग्यवृद्धिःसुतार्थीचभवेत् ९ यदाकर्मगोदशमथोयस्यकेतुसदा
तदुर्भगंअसुंदरंकष्टभाजंक्लेशभागिनंजातुकदाचिद्वाहनेवाहननिमित्तंपीडितंपितुर्नोसुखेदुःखमित्यर्थः जन्मनिदृष्टमेषव

स्वद्रव्यस्यरोधः भवेदष्टमेराहुपच्छेदर्थलाभः सदाकीटकन्याऽजगोयुग्मगेतु ८ शिखीधर्मभावेयदा
क्लेशनाशः सतार्थीभवन्स्लेच्छतोभाग्यवृद्धिः सहोत्पन्नमथावाहुरोगंविधत्तेतपोदानतोहास्यवृद्धितदा
नी ९ पितुर्नोसुखंकर्मगोयस्यकेतुसदादुर्भगंकष्टभाजं करोति तदावाहनेपीडितंजातुजन्मवषाजालि
कन्यासुचेच्छुत्रनाशं १० सुभाग्यः सुविद्याधिकोदर्शनीयः सुगात्रः सुवस्त्रः सुतेजोपित्तस्पदरेपीडतेसं

श्रिक्ककन्यासुचतच्छुत्रनाशं करोतीति सर्वत्रान्वयः १० लाभगः शिखीकेतुः सर्वेषां वस्तूनां लाभं करोति तथासनरः सुभाग्यः
सुविद्याधिकः सुगात्रः शोभनागः अतएवदर्शनीयोभनोदरः सुतेजाः शोभनप्रतापः सुवस्त्रेपिदिति शेषः तस्यसंततिर्दुर्भगा
भाग्यहीनोदरेभयेपीडतेच ११ रिष्कगोदशस्यः अस्मैशिखीकेतुर्नरसदाराजतुल्यंराजवत्सुखकारिणंमह्ययसन्मार्गं

राम
१९

धनव्ययकरं रोगेन तद्विपूणां विनाशं वस्ति गुह्यां धिनेत्रे वस्तिर्नाभे रधो भागः गुह्यं लिङ्गं अंग्नीपादौ नेत्रे च एषां द्वे द्वे कवद्वावस्त
स्मिन् रुजो रोगे रापीडनं व्यथा मातुलात् शर्मसुखं नैव करोतीति सर्वत्रान्वयः १२ इति चमत्कारचिंतामणि टीकायां केतोस्त
न्वादिभावफलमिति अथ ग्रंथस्तुति पूर्विकां स्वप्रौढिमाह चमत्कारचिंतामणौ ग्रंथे भट्टनारायणेन जन्मकुण्डलिकायां जा
तकोक्तभावजं यत्फलं कीर्तितं कश्चित्तपो द्विजः पठेद्राज्ञां सभायां तस्य समक्षे तन्निकटे प्रवक्तुं अन्ये नैव समर्था भवतीति शेषः

नतिर्दुर्भगा च शिखीलाभगः सर्वलाभं करोति ११ शिखीरिष्णुगो वस्ति गुह्यां धिनेत्रे रुजा पीडनं मातु
लान्नेव शर्मसदाराजतुल्यं नरसद्वयं तद्विपूणां विनाशरोगोऽसौ करोति १२ चमत्कारचिंतामणौ ग्रं
थवगानां फलं कीर्तितं भट्टनारायणेन पठेद्यो द्विजस्तस्य राज्ञां सभायां समक्षे प्रवक्तुं न चान्ये समर्थाः १

इति श्रीनारायणराभट्टकृतचमत्कारचिंतामणि ग्रंथः समाप्तः ॥ १॥

१ चमत्कारचिंतामणे प्रारुढीकां चकारान्वयार्थप्रबोधप्रदीपां सुदैवस्तथैर्मध्यरोमालवीयः प्रमोदाय भूदेव विद्म
ज्जनानाम् १ इति चमत्कारचिंतामणे रन्वयार्थदीपिकायां ग्रहभावफलाध्यायः समाप्ताः सम्पूर्णम् ॥

अचि.

२०

श्रीकाशीविश्वनाथपुरीमहल्लेमानमन्दिरश्रीसत्यनारायणयन्त्रालयमेयहचमत्कारचिन्तामणिरिकासंयुक्तबंगालीसाहुकेद्वहो
कृपागया मिः भादौवदी १ सम्वत् १९५५ वाः भयरोपाठक शुभं

IGNCA RAR

ACC No.

राम

२०

